

НАЙ-ПОТРЪБНО-ТО НЪЩО.

Пятникъ. Пріятелю, ще ми позволите ли да
попытамъ едно двѣ питання?

Пріятель. Свободно, Господине, колкото ис-
сате.

Пят. Отъ кое сте вѣроисповѣданіе?

Пр. Отъ кое вѣроисповѣданіе ли, Господине!
Отъ сѣщо-то отъ което сж и сѣсѣди-тѣ ми.

Пят. А отъ кое вѣроисповѣданіе сж тѣ?

Пр. Тѣ сж отъ сѣщо-то отъ което бѣхж и
башы-тѣ ни.

Пят. Желалъ быхъ да знаѣж какво бѣше
сѣхно-то вѣроисповѣданіе.

Пр. Чудны питання ми прѣдставяте. Мене, не
ия е много грыжа за вѣроисповѣданіе. Отивамъ
на церквж по нѣкога, плащамъ дългъ-тѣ си ко-
нито съмъ длъженъ; по-много отъ това не знаѣж
азъ за вѣроисповѣданіе.

Пят. Жално ми е че не знаешъ по-много отъ
това за вѣрж. Трѣбува да ходишь на церквж,
и да плащашъ дългове-тѣ си; но и друго повече
отъ това е потрѣбно, ако вскашь да си цѣлъ
Христіянинъ, и да бждешъ благополученъ на он-
и свѣтъ.

Пр. Господине, надѣѣж ся че ще ся спасж и
азъ, както и други-тѣ, а ако имамъ погрѣшкж,
искамъ да знаѣж истинж-тж; не съмъ ученъ, ни-